

opusdei.org

Prelatovo pismo (listopad 2012.)

Prelat nas traži da damo posebnu zahvalnost Bogu na novoj obljetnici utemeljenja Opusa Dei i desete obljetnice 6. listopada 2002., dana kada je Ivan Pavao II kanonizirao svetog Josemariju.

11.10.2012.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Dani u ovom mjesecu podsjećaju nas na tolike godišnjice i događaje u

povijesti Opusa Dei, koji je zaista, kao što je mnogo puta pisao sveti Josemaría, **povijest Božjeg milosrđa**, koju sada mi moramo ostvariti.

Od onog 2. listopada 1928. Djelo je učinilo sve svoje korake onako kako ga je vodila providnost našega Boga Oca, poticanjem Duha Svetoga i pod zaštitom Presvete Djevice Marije. Sada, svatko od njegove djece, svakodnevnim nastojanjem da svoj život pretvori u hvalospjev Presvetom Trojstvu, osjeća poriv da skupa sa svetim Josemarijom kliče: *Gratias tibi, Deus, gratias tibi!* Želimo to pokazati dušom, srcem, ustima i djelima dok prolazimo zemljom. Zasigurno ima datuma – kao onaj sutrašnji – kada je ta potreba još veća; ali kao što je naš Utemeljitelj u predvečerje svoje zlatne godišnjice svećeništva rekao obraćajući se Gospodinu: **nije to obaveza ovog trenutka danas ili onoga što se sutra ispunja; ne. To je neprestana**

***dužnost, manifestacija
nadnaravnoga života, ujedno
ljudski i božanski način odgovora
na tvoju Ljubav, koja je božanska i
ljudska***[1].

Prošle su osamdeset i četiri godine od onog *mirabilis dies*, od predivnoga dana; i ono što je naš Otac, nakon što je slavio Svetu Misu, *vidio* u tišini sobe gdje se našao sabran u molitvi, promatramo kao univerzalnu stvarnost, svjetlo koje vodi bezbroj ljudi po čitavom svijetu, pokazujući im kako pretvoriti sve svakodnevne časne zadatke u put koji vodi direktno prema svetosti; put koji sam Bog pruža ljudima.

Gratias tibi, Deus, gratias tibi! Iz sveg srca zahvalimo Bogu na njegovoj prevelikoj dobroti, a također i na herojskoj vjernosti našega Oca.

„Njegov život i poruka – rekao je pred deset godina blaženi Ivan Pavao II. – poučili su veliko mnoštvo

vjernika – prije svega laika koji rade u raznim zanimanjima – da obične zadatke pretvore u molitvu, u služenje bližnjemu i u put svetosti“. Stoga je taj veliki Papa dodao da „zaista možemo reći kako je on svetac svakodnevice“[2].

Ta svečana deklaracija Kristovog Namjesnika bila je kao zadnji ukras Crkvi za glas svetosti koji je već u životu označio našega predragoga Oca. To je bio primijetio Papa Pio XII. pred australskim biskupima dok im je govorio o našem Ocu: „On je zaista sveti čovjek kojeg je Bog poslao za naše vrijeme“[3]. Također ga je i Pavao VI. smatrao svetim svećenikom, kao što je Papinim dopuštenjem, prema jednoj audijenciji kod Rimskog Prvosvećenika, godine 1976. govorio don Álvaro. Tom prilikom Pavao VI. je rekao da je naš Utemeljitelj bio „jedan od ljudi koji je u povijesti Crkve primio mnoge karizme i na te

darove Božje vrlo velikodušno odgovorio“[4].

Mjesec dana prije nego što je uzdignut na Petrovu stolicu imenom Ivan Pavao I., Kardinal iz Venecije, citirajući riječi svetoga Josemarije iz knjige *Razgovori*, pisao je:

„Najobičnije stvarnosti su rad koji moramo svaki dan obavljati; božanski sjaj koji odražavaju sveti je život koji moramo voditi. Escrivá de Balaguer govorio je riječima Evandjelja: Krist ne traži od nas poneko dobro, već mnogo dobra. Ali On hoće da Ga uzdignemo, ne pomoću izvanrednih akcija, već običnih. Način na koji se izvode te akcije ono je što ne može biti obično“[5].

Donosim samo neke crte koje označavaju lik svetoga Josemarije, sveca koji, također riječima Pavla VI., *ne pripada više samo Djelu*, već je on vlasništvo cijele Crkve. Uz kakvu

radost gledamo kako se širi pobožnost našem Ocu po cijelom svijetu i među ljudima svakog naroda i uvjeta! Zaista je došao „u mnogim narodima uspostaviti autentičan fenomen popularne pobožnosti“[6]. Ali ne možemo zaboraviti da se u svojem svakodnevnom ponašanju moramo podsjetiti što je Opus Dei i kako treba pokušati sve više služiti Crkvi i ljudima.

Sva naša zahvalnost Bogu, osjećajima i djelima, zadobiva na intenzitetu dok slavimo desetu godišnjicu kanonizacije. Mnogo puta sam vas potaknuo da u sjećanju i u srcu živima održite događaje 6. listopada 2002., ponovno otkrivajući njihovu postojanu aktualnost. Taj datum, koji je kod milijuna ljudi bez pretjerivanja ostavio toliki trag, posebno je prikladan za temeljito promatranje svetosti u svakodnevnom životu koju smo svi

primili dok molimo Gospodina za
svjetlo po zagovoru svetoga
Josemarije kako bismo vjerno
odgovorili na taj poziv.

U razgovorima našega Oca sa
Čuvarima mnogo je puta sijalo
povjerenje u njegove tadašnje kćeri i
sinove kao i u one svih budućih
vremena. Ujedno je dodao kako nije
prestajao od Gospodina tražiti da
među njima širi *glavnu misao*, tako
da bude konstantna u duši svakoga u
Opusu Dei: da ne činimo neki dobar
zadatak veće ili manje kategorije, već
da nas je Bog unio u božanski plan
potpunog služenja Crkvi, dušama i
čovječanstvu. Govorio nam je kako je
potrebno da iz dana u dan bistrimo
svoj pogled prema Kristu, jer što
bolje to radimo lakše ćemo dovesti
svoje bližnje, tako da u svima
nastane velika i nenadmašiva radost
zbog života iz vjere. Naš se
Utemeljitelj zadržavao na
apostolskim željama koje su prvih

godina i uvijek u njemu rasle; jer dok je gledao kako posvuda ljudi zapostavljaju vjeru, molio je Nebo da na mnoga različita mjesta uzmognemo donijeti prijateljstvo između Boga i ljudi, od čovjeka do čovjeka.

Kako bismo poduprli tu *glavnu misao*, mogu nam poslužiti riječi Kardinala Ratzingera na dan kanonizacije, kojima je naglasio poučljivost svetoga Josemarije prema božanskoj Volji. Tadašnji Prefekt Kongregacije za Nauk Vjere duboko je razmatrao o liku našega Oca na kojeg je primijenio rečenicu iz Svetoga pisma u kojoj se govori kako je Mojsije govorio s Bogom *licem u lice, kao prijatelj s prijateljem*^[7]: Iako nam diskrecija prikriva tolike detalje (...), čini mi se da se na Josemariju Escrivá savršeno može primijeniti taj „govor kao prijatelj s prijateljem“, koji otvara vrata svijeta kako bi Bog

mogao biti prisutan, raditi i sve promijeniti“[8].

6. listopada također je i jedna druga godišnjica, jer godine 1932., za vrijeme dana duhovne obnove, naš je Otac počeo zazivati zaštitnike Djela arkandele Mihaela, Gabriela i Rafaela, kao i Apostole Petra, Pavla i Ivana, smatrajući ih od tada zaštitnicima različitih vrsta apostolata Opusa Dei. Još uvijek se radujem što ta godišnjica pada na dan kanonizacije našega Oca; čini se kao da nam je Gospodin još jednom htio pokazati kako uvijek moramo napredovati stazom koju je u potpunoj vjernosti prema božanskoj volji započeo naš Utemeljitelj, bez da se u ičem udaljimo od puta koji nam je označio svojim naukom i svetim životom. Danas se možemo pitati kako slijedimo Krista u ovom **dijelu Crkve** koji je Opus Dei. Trudimo li se svakodnevno ići za stopama svetoga Josemarije? Utječemo li se u vjeri

njegovom zagovoru dok ostvarujemo različite apostolske inicijative?

Dan nakon tog datuma, 7. listopada, počinje novi redoviti Zbor Biskupske Sinode o temi nove evangelizacije. Podržite molitvom i žrtvom njihove zadatke, prikazivanjem rada i posebnom blizinom Svetom Ocu i Pastirima u zajedništvu s njim.

Malo prije, 4. listopada, Papa je predvidio hodočašće u Loreto. Pratimo ga moleći zagovor Presvete Djevice za plodove Zbora za Godinu vjere koja počinje 11. listopada. Pred neki sam vam dan poslao duže pismo predlažući vam konkretan način sudjelovanja u Godini vjere; stoga se na tome više ne zadržavam. Samo inzistiram da ovih mjeseci budete vrlo blizu naše Majke i Djevice, sklonjeni pod njezinim plaštem. Ne zaboravimo da je upravo 11. listopada 1943., kada je tada bio blagdan božanskog Materinstva

Marijina, Djelo primilo *nihil obstat*,
prvo odobrenje Svete Stolice.

Prije svršetka mjeseca rujna bio sam
u Zürichu i u Einsiedelnu,
marijanskom svetištu gdje su mnogo
puta bili naš Otac i predragi don
Álvaro. Tamo je godine 1956. bio
Generalni Kongres na kojem je
odlučeno da se Generalno vijeće
preseli u Rim. Zazvali smo Presvetu
Djevicu Mariju da vodi korake
cijeloga Djela.

Pred novom godinom povijesti Opusa
Dei molim vas da svaki dan obnovite
apostolsku revnost. Dajmo se
optimistično na sjetvu Kristova
nauka u svojoj okolini, među ljudima
kojima se obraćamo manje ili više
izravno; i u cijelom svijetu, u želji da
na sve strane širimo katoličku vjeru i
duh Djela pomoću molitve i
posvećujućeg i posvećenog rada.
Koliko ljudi tamo gdje već radimo,
kao i na mnogim drugim mjestima

čeka na nas! Papin poziv apostolskim Pismom *Porta fidei*, mora se unijeti u posebno doba koje oblikuje život svakoga djeteta Božjega po jačanju naše težnje za svetošću i po apostolskom širenju za koje Gospodin želi da se ostvari. Predlažem vam da te nakane preporučite blaženom Ivanu Pavlu II. čiji se liturgijski spomen slavi 22. listopada.

Svom ljubavlju vas blagoslivlja

vaš Otac

+ Javier

Rim, 1. listopada 2012

[1] Sveti Josemaría, bilješke iz osobne molitve, 27.3.1975

[2] Blaženi Ivan Pavao II., *Litterae decretales* za kanonizaciju blaženog Josemarije Escrivá de Balaguer, 6.10.2002.

[3] Svjedočanstvo mons. Thomas Muldoon, Pomoćni biskup u Sidneyu, 21.10.1975. (usp Flavio Capucci, „Josemaría Escrivá, svetac“, Rialp, Madrid 2009., str. 52).

[4] Svjedočanstvo Časnog Sluge Božjega Alvara del Portillo, 5.3.1976../19.6.1978. (usp. *cit.* str. 48-49).

[5] Kardinal Albino Luciani, članak u „Il Gazzettino“, Venecija, 25.7.1978. (usp. *cit.*, str. 48-49).

[6] Kongregacija za proglašenje Svetaca, Dekret o herojskim krepostima, 9.4.1990. (usp. *cit.*, str. 83).

[7] *Izl* 33, 11.

[8] kardinal Joseph Ratzinger, „Pustiti Boga djelovati“, članak u „L'Osservatore Romano“, 6.10.2002., (usp. *cit.*, str. 154).

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/prelatovo-pismo-
listopad-2012/](https://opusdei.org/hr-hr/article/prelatovo-pismo-listopad-2012/) (28.02.2026.)